

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 69

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 ianuarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 478 din 9 noiembrie 2004 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-4
Decizia nr. 509 din 18 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	4-7
Decizia nr. 518 din 25 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1 ¹) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale	7-9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.993/461/2004. — Ordin al ministrului finanțelor publice și al ministrului de stat, ministrul administrației și internelor privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanțelor bugetare locale	10-11
4. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea cuantumului taxei pentru efectuarea stagiului de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități înrudite, fără concurs de rezidențiat, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării nr. 546/4.260/2004	12-15
★	
Lista nr. 4/2005 cuprinzând agenții economici (societăți comerciale) avizați să distribuie aparate de marcat electronice fiscale în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a normelor metodologice pentru aplicarea acesteia, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2003	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 478

din 9 noiembrie 2004

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Satu Mare în Dosarul nr. 22/2004.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile criticate nu încalcă textul constituțional al art. 21 alin. (4), întrucât acestea nu consacră existența unei jurisdicții speciale administrative obligatorii, astfel încât partea se poate adresa direct instanței de judecată, în conformitate cu dispozițiile art. 169 din Codul de procedură fiscală. În acest sens se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 409/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 22/2004, **Tribunalul Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

Tribunalul Satu Mare, în motivarea excepției, consideră că prevederile art. 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (4). Se arată că textul legal criticat este neconstituțional „în măsura în care se interpretează ca obligatorie parcurgerea procedurii administrativ-jurisdicționale”, întrucât în această situație contravine art. 21 alin. (4) din Constituție, „în conformitate cu care jurisdicțiile administrative sunt facultative și gratuite”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

În punctul de vedere prezentat se arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 182 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, „hotărârea organului de jurisdicție administrativă este supusă controlului judecătoresc”. Astfel, se apreciază că „înstituirea unei asemenea proceduri speciale are ca scop asigurarea accesului la justiție și nu limitarea acestuia”, ceea ce nu contravine textului constituțional invocat.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Se arată că art. 169 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 174/2004, stabilește regimul juridic al contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale, „iar în formularea actuală acesta consacră caracterul facultativ al acestei jurisdicții administrative și posibilitatea contestatorului de a se adresa direct instanței judecătorești”. Potrivit punctului de vedere formulat, contestația este o cale administrativă de atac și „nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii”.

Totodată, se apreciază că „nici chiar în formularea inițială a prevederilor art. 169 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu se putea susține că soluționarea pe cale administrativ-jurisdicțională a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale avea un caracter obligatoriu, contestatorul având posibilitatea de a opta, *ab initio*, între cele două căi jurisdicționale”.

Prin urmare, Guvernul consideră că „susținerea autoarei excepției referitoare la încălcarea prin dispozițiile legale criticate a prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituția României [...] a rămas, în prezent, fără obiect”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul

întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia, îl constituie dispozițiile art. 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 29 decembrie 2003.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost aprobată prin Legea nr. 174/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 25 mai 2004, și, în baza prevederilor art. II din această lege, a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 24 iunie 2004. După republicarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, dispozițiile art. 178 au preluat, în esență, soluția legislativă cuprinsă în textul fostului art. 173. În concordanță cu jurisprudența sa, Curtea va examina constituționalitatea textului din Codul de procedură fiscală care a conservat reglementarea legală anterioară, acesta având următorul cuprins:

— Art. 178: „(1) *Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:*

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror cuantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

b) contestațiile formulate de marii contribuabili, care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror cuantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite în cadrul respectivelor direcții generale de administrare a marilor contribuabili;

c) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, al căror cuantum este de 5 miliarde lei sau mai mare, precum și cele formulate împotriva actelor emise de organe centrale se soluționează de către organe competente de soluționare constituite la nivel central.

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

(3) Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act.

(4) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de autoritățile administrației publice locale se soluționează de către acestea.

(5) Cuantumul sumelor prevăzute la alin. (1) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.“

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 21 alin. (4), acestea având următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (4): „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, în esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea că obligativitatea parcurgerii unei căi administrativ-jurisdicționale pentru soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale este de natură a contraveni prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (4), conform cărora jurisdicțiile administrative sunt facultative și gratuite.

În legătură cu aceste susțineri, Curtea constată că dispozițiile art. 178 din Codul de procedură fiscală instituie în materia impozitelor și taxelor, precum și a contribuțiilor și datoriilor vamale proceduri prealabile administrative de contestare a actelor emise de organele fiscale sau vamale — recursuri grațioase la organele administrative emitente sau recursuri ierarhice, la organele ierarhic superioare ale autorităților emitente ale actelor respective, soluțiile acestora neavând însă caracterul unor acte administrative jurisdicționale. Astfel cum s-a arătat prin Decizia nr. 409 din 12 octombrie 2004, „*asemenea proceduri, în care soluționarea plângerilor și a contestațiilor introduse de persoanele interesate este atribuită însuși organului care a emis actul atacat sau organului ierarhic superior acestuia, nu întrunesc elementele definitorii ale activității de jurisdicție — caracterizată prin soluționarea de către un organ independent și imparțial a litigiilor privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective —, ele fiind specifice funcției administrative“, iar actele de soluționare a contestațiilor sau reclamațiilor emise de către aceste organe sunt acte administrative supuse cenzurii instanței de judecată.*

De altfel, potrivit dispozițiilor art. 169 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 174/2004, „*Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii“.*

Curtea reține că textul art. 21 alin. (4) din Constituție prevede că jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, fără a se referi la căile administrative de atac.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 409 din 12 octombrie 2004, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate care privea, printre altele, dispozițiile art. 169—182 din Codul de procedură fiscală.

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestei decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1, 2, 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Satu Mare în Dosarul nr. 22/2004.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 509

din 18 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Societatea Comercială „Comurexim” — S.R.L. din Târgu Mureș, prin administrator Fancsali Laszlo, în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, cu prilejul soluționării apelurilor declarate împotriva Sentinței nr. 3.460 din 23 decembrie 2003, pronunțată de Tribunalul Mureș în Dosarul nr. 4.389/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, art. 6 pct. 1 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 și 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens, arată că aplicarea textelor de lege criticate are drept consecință încălcarea accesului liber la justiție. De asemenea, apreciază că prevederile art. 17 din Legea nr. 146/1997 „crează o situație de discriminare, prin omisiunea legiuitorului de a reglementa expres și scutirea de la plata taxei de timbru în privința acțiunilor introduse împotriva statului român sau reprezentanților acestuia”. Consideră ca irelevant faptul că această sumă poate fi recuperată în viitor dacă va avea câștig de cauză, deoarece posibilitățile sale de apărare sunt diminuate, întrucât pentru exercitarea efectivă a acestui drept va fi necesar să se efectueze și alte cheltuieli judiciare, cum este onorariul avocațial. În opinia sa, textele de lege ce fac obiectul criticii de neconstituționalitate consacără supremația statului, înfrângând principiul constituțional al egalității în fața legii. De asemenea, arată că, prin stabilirea unor taxe judiciare foarte mari, justiția va deveni inaccesibilă persoanelor lipsite de mijloace materiale, consecința fiind aceea că accesul liber la justiție va fi un drept strict formal.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comurexim” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 249/2004/CCA al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 249/2004/CCA, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ își exprimă opinia prin Încheierea din 24 iunie 2004, pronunțată în Camera de consiliu, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul liberului acces la justiție nu este un drept absolut, astfel că statele pot aduce limitări acestui drept, fără a afecta însăși substanța acestuia. De asemenea, arată că autorul excepției este comerciant, persoană juridică de drept privat, și deci nu se poate substitui persoanei fizice care legitimează calitatea de cetățean în condițiile art. 5 din Constituție. În aceeași ordine de idei invocă jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că art. 16 alin. (1) din Constituție este aplicabil persoanelor juridice numai în măsura în care regimul juridic diferențiat promovat printr-o dispoziție legală s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice, ceea ce nu este cazul în prezenta speță.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, arată că principiul egalității are în vedere egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea între cetățeni și autoritățile publice. Pe de altă parte, plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională, prevăzută de art. 56 alin. (1) din Constituție, legiuitorul fiind liber să acorde scutiri de la plata taxelor de timbru în considerarea anumitor situații specifice. Consideră că diferența de tratament se justifică prin aceea că simpla calitate de părți în același proces nu presupune existența unor situații identice în care s-ar afla părțile. Astfel, partea care are interesul să declanșeze procesul va plăti anticipat taxa de timbru, în timp ce partea care va pierde procesul va suporta în sfârșit cheltuielile de judecată. În același timp arată că rațiunea pentru care anumite autorități publice sunt scutite de plata taxei de timbru este aceea că acțiunile și cererile introduse de ele prezintă o strânsă legătură cu veniturile bugetului de stat, fiind vorba de realizarea unui interes public, fapt ce le diferențiază de situația juridică a persoanelor fizice sau juridice care urmăresc realizarea intereselor proprii. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului constituțional al liberului acces la justiție, Guvernul arată că acesta nu presupune gratuitatea justiției, aceasta fiind un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În același sens apreciază că este și jurisprudența Curții Constituționale, amintind Decizia nr. 65/2000. În legătură cu invocarea normelor constituționale prevăzute la art. 15, consideră că aceste critici sunt nerelevante pentru soluționarea excepției, neavând nici o incidență cu obiectul acesteia. De asemenea, apreciază că nu poate fi reținută

nici critica raportată la actele internaționale invocate, întrucât acestea nu conțin prevederi care să consacre gratuitatea actului de justiție. De altfel, amintește că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că liberul acces la justiție nu este un drept absolut. Astfel, acest drept, care cere, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

Avocatul Poporului apreciază ca fiind neîntemeiate susținerile autorului excepției. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 17 din Legea nr. 146/1997 în raport cu art. 16 alin. (1) din Constituție, consideră că principiul egalității nu poate primi semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. De asemenea, în opinia sa, scutirea autorităților publice vizate de taxele judiciare de timbru are o justificare obiectivă și rațională în aceea că aceste autorități sunt finanțate de la bugetul de stat, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget. Cât privește critica art. 1 din Legea nr. 146/1997, raportată la același text constituțional, menționează că obligația de plată a taxelor judiciare de timbru, precum și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare principiului fundamental al egalității în drepturi. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 față de art. 21 din Constituție, menționează că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor pe care le implică serviciul public al justiției. Mai mult, observă că, potrivit art. 21 din Legea nr. 146/1997, instanța judecătorească poate acorda înlesniri la plata taxelor judiciare de timbru, pe baza unor criterii clare și în condițiile prevăzute de art. 74—81 din Codul de procedură civilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu

modificările și completările ulterioare, prevederi ce au următoarea redactare:

— Art. 1: *„Acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru, prevăzute în prezenta lege, și se taxează în mod diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege.”;*

— Art. 17: *„Sunt scutite de taxa judiciară de timbru cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice.”*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 11 alin. (1) și (2): *„(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”;

— Art. 15 alin. (1): *„Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”;*

— Art. 16 alin. (1) și (2): *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 21 alin. (1) și (2): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

De asemenea, critica de neconstituționalitate este raportată și la următoarele prevederi internaționale:

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

— Art. 6 pct. 1: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.[...]”;*

— Art. 14: *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”*

Declarația Universală a Drepturilor Omului:

— Art. 1: *„Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi. Ele sunt înzestrate cu rațiune și conștiință și trebuie să se comporte unele față de celelalte în spiritul fraternității.”*

— Art. 7: *„Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care*

ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în legătură cu textele de lege supuse controlului de constituționalitate există o bogată jurisprudență a Curții Constituționale. Astfel, prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 202 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 9 iunie 2004, Decizia nr. 151 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 19 aprilie 2004, ori Decizia nr. 373 din 2 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 13 noiembrie 2003, instanța de contencios constituțional a analizat prevederile art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 în raport cu dispozițiile constituționale și internaționale invocate în prezenta cauză, respingând de fiecare dată criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

Astfel, în ceea ce privește constituționalitatea art. 1 din Legea nr. 146/1997 în raport cu principiile constituționale ale egalității în drepturi și liberului acces la justiție, Curtea a statuat în Decizia nr. 202/2004 că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității în drepturi, deoarece nu face nici un fel de diferențiere între contribuabili. De asemenea, a amintit că art. 21 din Constituție nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, așa încât este legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care *„Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”*, plata taxelor sau impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor.

Pe de altă parte, Curtea a arătat că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor de judecată stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

În ceea ce privește critica referitoare la neconstituționalitatea art. 1 din Legea nr. 146/1997 față de art. 11 și 20 din Constituție, prin raportare la prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale Declarației Universale a Drepturilor Omului, invocate de autorul excepției, Curtea Constituțională a statuat, în Decizia nr. 151/2004, că această critică nu poate fi primită, deoarece aceste acte internaționale nu conțin prevederi care să consacre gratuitatea actului de justiție.

De asemenea, s-a arătat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (cazul *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord* — 1985). Astfel, acest drept, care cere, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

Referindu-se la constituționalitatea art. 17 în raport cu dispozițiile constituționale și internaționale invocate și în prezenta cauză, Curtea Constituțională a reținut, în Decizia

nr. 373/2003, că „Principiul egalității prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create“.

Cu același prilej, Curtea a arătat că scutirea autorităților publice vizate de textele criticate de taxele judiciare de timbru este justificată, în mod obiectiv și rațional, de faptul că autoritățile respective — creditori bugetari — sunt finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comurexim” — S.R.L. din Târgu-Mureș în Dosarul nr. 249/2004/CCA/ al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 518

din 25 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1¹) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1¹) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare

a societăților comerciale, excepție ridicată de Asociația Salariaților „Transport Fizicienilor“ PAS în Dosarul nr. 2.175/2004 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate, deoarece nu se referă la transferul unor bunuri, ci la răspunderea cumpărătorului în cazul neexecutării obligațiilor sale, precum și la stabilirea daunelor-interese datorate. În același sens, amintește că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 21 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 sunt în acord cu dispozițiile constituționale care consacră garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate. Având în vedere aceste aspecte, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.175/2004, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale.** Excepția a fost ridicată de Asociația Salariaților „Transport Fizicienilor“ PAS într-o cauză comercială având ca obiect rezoluțiunea unui contract de vânzare-cumpărare de acțiuni, daune-interese și restituirea dividendelor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens, arată că „sume de bani plătite de membrii Asociației reprezintă o parte din bunurile materiale aparținând Societății de Transport Fizicienilor, al căror proprietar a fost APAPS și care le-a vândut Asociației“. Așa fiind, în opinia sa, aceste bunuri reprezintă proprietatea membrilor care au achitat ratele fixate prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat cu Autoritatea pentru Privatizarea și Administrarea Participațiilor Statului, iar trecerea acestor bunuri în patrimoniul APAPS-ului nu poate fi privită decât ca o încălcare a dreptului de proprietate. De asemenea, arată că, prin vinderea acțiunilor ce au fost trecute în patrimoniul său, APAPS-ul va încasa contravaloarea lor, realizând astfel o îmbogățire fără justă cauză, în dauna membrilor Asociației.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este

întemeiată. Astfel, în opinia sa, prevederile legale criticate reprezintă, pe de o parte, „aplicarea la situația specifică a normei comerciale cu caracter general potrivit căreia datoriile comerciale lichide și plătibile în bani produc dobânda de drept din ziua când devin exigibile“, iar pe de altă parte, reprezintă „aplicația la situația concretă a principiului general de drept al repunerii părților în situația anterioară“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. De asemenea, amintește că dispozițiile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 164/2003 și Decizia nr. 175/2003, Curtea statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi primită critica de neconstituționalitate adusă art. 21 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, întrucât aceste dispoziții legale sunt conforme cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție. De asemenea, în opinia sa, textul de lege criticat nu contravine nici prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) din Constituție, „întrucât reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, indiferent de titular, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 2 februarie 2002, aprobată

prin Legea nr. 506/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 26 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste texte legale au următoarea redactare:

— Art. 21 alin. (1¹) lit. a) și b): „(1¹) În cazul desființării contractului pe cale convențională sau judiciară, pentru prejudicii cauzate Autorității, cumpărătorul este obligat la plata daunelor-interese constituite din:

a) sumele reprezentând dobânzile și penalitățile datorate pentru ratele scadente și neachitate până la data desființării contractului, precum și penalitățile datorate ca urmare a neîndeplinirii celorlalte obligații contractuale;

b) sumele reprezentând dividendele încasate de cumpărător în perioada de valabilitate a contractului;”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, potrivit cărora: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 reglementează controlul postprivatizare, precum și modul de urmărire a executării obligațiilor asumate de cumpărători, pe perioada derulării contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale. Acest act

normativ își are temeiul în dispozițiile constituționale ale art. 135 alin. (2) lit. b), potrivit cărora statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

În acest cadru, textul art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 prevede că, în cazul desființării pe cale convențională sau judiciară a contractului de privatizare pentru neexecutarea obligațiilor ce decurg din acesta, cumpărătorul datorează daune-interese, prevăzând totodată modalitatea de stabilire a prejudiciilor și a întinderii daunelor-interese.

Curtea apreciază că acest text de lege în întregul său și implicit dispozițiile alin. (1¹) lit. a) și b) din același articol nu conțin nici o dispoziție prin care se aduce atingere dreptului de proprietate al cumpărătorului, întrucât nu se referă la transferul unor bunuri, ci la răspunderea cumpărătorului în cazul neexecutării obligațiilor sale, precum și la stabilirea daunelor-interese datorate.

De altfel, prevederile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, Curtea Constituțională pronunțându-se prin Decizia nr. 189 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 7 iunie 2004, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1¹) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, excepție ridicată de Asociația Salariaților „Transport Fizicienilor“ PAS în Dosarul nr. 2.175/2004 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 1.993 din 29 decembrie 2004

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 461 din 21 decembrie 2004

ORDIN

privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanțelor bugetare locale

În temeiul prevederilor:

- art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările ulterioare;
- art. 293 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 196 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată;
- pct. 256 alin. (1) și (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor publice și ministrul administrației și internelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista formularelor cu regim special, precum și modelele acestora, care sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Tipărirea formularelor cu regim special prevăzute la art. 1 se realizează, în condițiile prevăzute la pct. 256 alin. (3)–(5) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările ulterioare, de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. sau utilizându-se sistemele informatice proprii ale autorităților administrației publice locale.

(2) Pentru cunoașterea necesarului de formulare cu regim special, în vederea tipării de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A., la nivelul fiecărui consiliu județean/Consiliului General al Municipiului București se asigură centralizarea datelor comunicate de către compartimentele de specialitate din județul respectiv/municipiul București la data de întâi a lunii ianuarie și a lunii iulie, necesar ce va fi transmis Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. în prima decadă a acestor luni.

(3) Ridicarea formularelor cu regim special se asigură de către împuternicitul ordonatorului principal de credite sau, în cazul sectoarelor municipiului București, al ordonatorului de credite.

(4) Pentru anii 2004 și 2005 centralizarea datelor prevăzute la alin. (2) se realizează în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se transmite Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. în următoarele 5 zile lucrătoare.

Art. 3. — (1) Tipărirea formularelor prevăzute la art. 1 se face cu respectarea strictă a modelelor aprobate prin prezentul ordin.

(2) Autoritățile administrației publice locale, în condiții de autonomie locală și de eficiență economică, pot opta pentru

achiziționarea formularelor cu regim special ori pot imprima aceste formulare utilizând sistemele informatice proprii.

Art. 4. — (1) Cheltuielile ocazionate de achiziționarea formularelor cu regim special sau imprimarea acestora utilizându-se sistemele informatice proprii, după caz, se asigură din bugetele locale, respectiv din bugetele județene.

(2) Formularele aflate în stoc la data publicării prezentului ordin vor putea fi utilizate până la epuizare.

Art. 5. — Prevederile prezentului ordin vor fi aduse la îndeplinire de către președinții consiliilor județene, primarul general al municipiului București, primarii municipiilor, ai sectoarelor municipiului București, ai orașelor și ai comunelor.

Art. 6. — Formularele cu regim special prevăzute la art. 1 intră sub incidența prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, inserierea și numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

Art. 7. — Articolul 4 din Ordinul ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice nr. 384/2002/10/2003 privind aprobarea formularelor tipizate pentru colectarea impozitelor, taxelor locale și a altor venituri ale bugetelor locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 17 ianuarie 2003, se abrogă.

Art. 8. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

p. Ministrul de stat, ministrul
administrației și internelor,
Toma Zaharia,
secretar de stat

Ministrul delegat
pentru administrația publică,
Gheorghe Emacu

ANEXĂ

LISTA formularelor cu regim special

Nr. crt.	Denumirea	Model ITL — ... — Regim special
0	1	2
1.	Chitanța pentru creanțe ale bugetelor locale	Model ITL — 1 — Regim special
2.	Confirmarea de primire a debitelor	Model ITL — 2 — Regim special

NOTĂ:

Modelele formularelor cu regim special*) fac parte integrantă din prezenta anexă.

*) Modelele formularelor cu regim special sunt reproduse în facsimil.

ROMÂNIA

Județul

Codul de înregistrare fiscală (C.I.F.)

Str., nr.

ELEMENTE DE IDENTIFICARE A CREDITORULUI

Seria Nr.

MODEL ITL - 1 - Regim special

CHITANȚA
PENTRU CREANȚELE BUGETELOR LOCALE

P.F. | P.J. | NR. ROL NOMINAL UNIC >

Codul de identificare fiscală (C.I.F.) >

C.I.F. reprezintă codul de identificare fiscală, atribuit potrivit legii, care poate fi: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

ELEMENTE DE IDENTIFICARE A CONTRIBUABILULUI

Str., nr.³⁾

bl., sc., et., ap.⁴⁾

DENUMIREA CREANȚEI BUGETULUI LOCAL	CODUL din clasificția bugetară	SUMELE ÎNCASATE			TOTAL
		CREANȚE CURENTE *)	CREANȚE REȘTANTE **)	Dobânzi și penalități de întârziere	
IMPOZIT PE CLĂDIRI					
IMPOZIT PE TEREN					
TAXĂ ASUPRA MULOACELOR DE TRANSPORT					
TOTAL	x x x				

(aici se înscriu, în litere, suma totală încasată peste un leu, inclusiv, iar fracțiunea sub un leu, în cifre)

*) Obligații fiscale principale cu termene de plată în anul curent
 **) Obligații fiscale restante la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent DATA ÎNCASĂRII: 20....

ELEMENTE DE IDENTIFICARE A ÎNCASATORULUI	LEGITIMAȚIA NR.	(prenumele și numele)	(semnătura)
---	-------------------------	-----------------------	-------------

- 1) Se menționează: COMUNA / ORAȘUL / MUNICIPIUL / SECTORUL
- 2) Se menționează: codul de înregistrare fiscală a unității administrativ-teritoriale sau a sectorului municipiului București.
- 3) Se menționează: în cazul persoanelor fizice (P.F.) – numele, inițiala tatălui și prenumele; în cazul persoanelor juridice (P.J.) – denumirea.
- 4) Se menționează: denumirea unității administrativ-teritoriale sau sectorului municipiului București unde are domiciliul fiscal contribuabilul.

Chitanțele sunt valabile numai dacă au aplicat, pe verso, sigiliul autorității administrației publice locale

TIPĂRIT ÎN CARNETE CU CĂTE 200 DE FILE, FORMATE DIN 100 DE SETURI A CĂTE DOUĂ FILE, ÎN CULORI DIFERITE, PE HÂRTIE AUTOCOPIATIVĂ
 Sistem unitar de tipărire, inseriere și numerotare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și Compania Națională „Imprimeria Națională” S.A.

ROMÂNIA

Județul

Codul de înregistrare fiscală >

Str., nr.

Adresa de poștă electronică @ Codul poștal

Nr. din / / 20

ELEMENTE DE IDENTIFICARE A EXPEDITORULUI

Seria Nr.

MODEL ITL - 2 - Regim special

**CONFIRMAREA DE
PRIMIRE A DEBITELOR**

MENȚIUNI PRIVIND ÎNREGISTRAREA DEBITULUI

BORDEROUL DE DEBITE NR. DIN / / 20

REGISTRUL DE ROL NOMINAL UNIC >

Codul din clasificția bugetară >

ELEMENTE DE IDENTIFICARE A DESTINATARULUI

Str., nr.³⁾

bl., sc., et., ap.

Localitatea

Codul poștal Județul

La adresa dumneavoastră înaintată sub nr. din / / 20, vă confirmăm primirea debitului în sumă de lei (..... în cifre) / (..... în litere), reprezentând privind debitorul cu domiciliul fiscal la adresa: str., nr., bl., sc., et., ap. din localitatea

LS.

< FUNCȚIA >

< SEMNĂTURA >

< PRENUMELE ȘI NUMELE SEMNATARILOR >

1) Se menționează: COMUNA / ORAȘUL / MUNICIPIUL / SECTORUL
 2) Se menționează: codul de înregistrare fiscală a unității administrativ-teritoriale sau a sectorului municipiului București.
 3) Se menționează: în cazul persoanelor fizice (P.F.) – numele, inițiala tatălui și prenumele; în cazul persoanelor juridice (P.J.) – denumirea.
 NOTĂ: Expeditor este unitatea administrativ-teritorială/sectorul municipiului București, prin compartimentul de specialitate, iar destinatar este entitatea care a trimis debitul spre umărire.
 TIPĂRIT ÎN CARNETE CU CĂTE 200 DE FILE, FORMATE DIN 100 DE SETURI A CĂTE DOUĂ FILE, ÎN CULORI DIFERITE, PE HÂRTIE AUTOCOPIATIVĂ
 Sistem unitar de tipărire, inseriere și numerotare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și Compania Națională „Imprimeria Națională” S.A.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind stabilirea cuantumului taxei pentru efectuarea stagiului de pregătire
în vederea obținerii celei de-a doua specialități înrudite, fără concurs de rezidențiat,
conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății
și al ministrului educației și cercetării nr. 546/4.260/2004**

În temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar de specialitate medical, medico-dentar și farmaceutic uman, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul Direcției resurse umane, formare profesională, concursuri și examene nr. M.C. 206 din 7 ianuarie 2005,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Cuantumul taxei pentru efectuarea stagiului de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități înrudite, fără concurs de rezidențiat, se stabilește potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Plata taxei se face în contul Centrului Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali nr. RO72TREZ7025025XXX000266 Trezoreria Sectorului 2 București, în 4 tranșe trimestriale, la începutul fiecărui trimestru.

Art. 2. — (1) Din sumele încasate 20% revin Centrului Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali pentru acoperirea managementului programelor la nivel național, 80% revenind instituțiilor de învățământ superior medical și farmaceutic.

(2) Din sumele încasate instituțiile de învățământ superior medical și farmaceutic vor aloca unităților sanitare în care se desfășoară stagiul de pregătire, pentru fiecare participant, un procent după cum urmează:

— 20% pentru specialitățile de la grupele 7, 8, 9, 10, 11 și 12;

— 15% pentru specialitățile de la grupele 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 13.

Art. 3. — Direcția resurse umane, formare profesională, concursuri și examene, Centrul Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali și instituțiile de învățământ superior medical și farmaceutic vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.677/2004 privind stabilirea cuantumului taxei pentru efectuarea stagiului de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități înrudite fără concurs de rezidențiat, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării nr. 546/4.260/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.268 din 29 decembrie 2004, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Mircea Cintează

București, 7 ianuarie 2005.
Nr. 4.

GRUPA 1

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
Medicină internă	200
Cardiologie	200
Gastroenterologie	200
Hematologie	200
Nefrologie	200
Pneumologie	200
Reumatologie	200
Endocrinologie	200
Oncologie medicală	200
Medicina muncii	200
Diabet zaharat, nutriție si boli metabolice	200
Alergologie si imunologie clinică	200
Boli infecțioase	200
Geriatric si gerontologie	200
Farmacologie clinică	200
Genetică medicală	200
Pediatrie	200
Neonatalogie	200
Anestezie-terapie intensiva	200
Medicină de urgență	200

GRUPA 2

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
reumatologie	200
recuperare, medicină fizică si balneologie	200
medicină sportivă	200

GRUPA 3

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
dermato-venerologie	200
alergologie si imunologie clinică	200

GRUPA 4

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
oncologie medicală	200
radioterapie	200
medicină internă	200

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GRUPA 5

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
neurologie	200
psihiatrie	200
neurologie pediatică	200
psihiatrie pediatică	200

GRUPA 6

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
medicină de familie	200
medicină de urgență	200
medicina muncii	200
expertiza medicală a capacității de muncă	200
geriatrie si gerontologie	200

GRUPA 7

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
chirurgie generală	300
chirurgie pediatică	300
chirurgie toracică	300
chirurgie vasculară	300
chirurgie cardiacă si a vaselor mari	300
chirurgie plastică , micro-chirurgie reconstructivă	300
urologie	300
ortopedie si traumatologie	300
ortopedie pediatică	300
obstetrică-ginecologie	300

GRUPA 8

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
neurochirurgie	300
oto-rino-laringologie	300
oftalmologie	300
chirurgie orala si maxilo-facială	300
chirurgie plastică , micro-chirurgie reconstructivă	300

GRUPA 9

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
radiologie-imagistică medicală	250
medicină nucleară	250

GRUPA 10

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
anatomie patologică	200
medicină legală	200

GRUPA 11

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
epidemiologie	200
igienă	200
sănătate publică si management	250

GRUPA 12

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
chirurgie dento-alveolara	300
ortodonție si ortopedie dento-faciala	300
chirurgie orala si maxilo-faciala	300

GRUPA 13

specialitatea	cuantumul taxei/an de studiu / in euro(echivalentul in lei la cursul zilei)
farmacie clinică	200
laborator farmaceutic	200
industrie farmaceutică si cosmetică	250

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

LISTA Nr. 4

din 11 ianuarie 2005 cuprinzând agenții economici (societăți comerciale) avizați să distribuie aparate de marcat electronice fiscale în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a normelor metodologice pentru aplicarea acesteia, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2003

1. Societatea Comercială ARTSERV COMPUTERS — S.R.L., Baia Mare, Piața Revoluției bl. 6, ap. 3, județul Maramureș, cod unic de înregistrare R12028463, telefon/fax: 0262/214596, 0262/272825:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0279 din 1 noiembrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip EXCHANGE, model MM, configurație: aplicație PC: EXCHANGE, imprimantă fiscală Epson MF România, ver. Exchange, display client, tip hârtie: autocopiativă, destinație: schimb valutar, rețea de distribuție și service: 2 agenți economici de distribuție și 2 agenți economici de service.

2. Societatea Comercială GLYKON — S.R.L., Constanța, str. I.L. Caragiale nr. 1, bl. L25, județul Constanța, cod unic de înregistrare R 1895230, telefon/fax: 0241/515100:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0280 din 29 octombrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip IBM VisualStore, model T260F, configurație: aplicație PC: VisualStore, imprimantă fiscală: Xcomm Epson TM-T model T260F, display client 2X20, tip hârtie: termică, destinație: comerț, prestări de servicii, alimentație publică, rețea de distribuție și service: 2 agenți economici de distribuție și 3 agenți economici de service.

3. Societatea Comercială SINTEZIS BIROTICA — S.R.L., Oradea, str. Roman Ciorogariu nr. 24, județul Bihor, cod unic de înregistrare R 6390409, telefon/fax: 0259/443288:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0281 din 28 octombrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice

fiscale tip SureMark, model POS2000, configurație: aplicație PC: POS2000, imprimantă: IBM 4610 — TN5, modul fiscal: POCOK4 POS, display client 2x20, tip hârtie: termică, destinație: comerț, prestări de servicii, rețea de distribuție și service: 2 agenți economici de distribuție și 2 agenți economici de service;

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0282 din 28 octombrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip Epson 260-T, model POS2000, configurație: aplicație PC: POS2000, imprimantă: Epson TM-T260F, modul fiscal: POCOK4 POS, display client 2x20, tip hârtie: termică, destinație: comerț, prestări de servicii, rețea de distribuție și service: 2 agenți economici de distribuție și 2 agenți economici de service.

4. Societatea Comercială VALMED FREEMEX—S.R.L., București, Str. Avionului nr. 11—15, bl. 6 C, ap. 7, sectorul 1, cod unic de înregistrare R 6301606, telefon/fax: 021.242.07.60, 242.79.62:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0283 din 17 decembrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip ELKA, model 743VF, configurație: structura închisă, integrabilă în rețea, tip hârtie: termică, destinație: comerț, prestări de servicii, rețea de distribuție și service: 102 agenți economici de distribuție și 104 agenți economici de service;

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0284 din 17 decembrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip TOTAL, model A 100, configurație: structura închisă, integrabilă în rețea. Portabilă, tip hârtie: termică, destinație: comerț, prestări de servicii, rețea de distribuție și service: 102 agenți economici de distribuție și 104 agenți economici de service.

5. Societatea Comercială SUPREMO CORPORATION—S.R.L., Otopeni, str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 5, județul Ilfov, cod unic de înregistrare R 8781667, telefon/fax: 021.222.41.26:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0285 din 21 decembrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip Ingenico, model ELITE 510, configurație: structura închisă, integrabilă în rețea. Portabilă, tip hârtie: termică, destinație: comerț, prestări de servicii, rețea de distribuție și service: 1 agent economic de distribuție și 2 agenți economici de service.

6. Societatea Comercială GENETYP SOLUTIONS — S.R.L., Cluj-Napoca, str. Avram Iancu nr. 9, et. 1, ap. 9, județul Cluj, cod unic de înregistrare R 16858036, telefon/fax: 0264.59.07.87:

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0286 din 27 decembrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip EcoRetail, model 220, configurație: aplicație PC: EcoRetail, imprimantă: Epson TM-U220A, modul fiscal: POCOK 4 POS, afișaj client 2X20, tip hârtie: autocopiativă, destinație: comerț, prestări de servicii, alimentație publică, rețea de distribuție și service: 2 agenți economici de distribuție și 2 agenți economici de service;

— Aviz de distribuție și utilizare nr. 0287 din 27 decembrie 2004, pentru aparatele de marcat electronice fiscale tip HostWare, model 210, configurație: aplicație PC: HostWare, imprimantă: Epson TM U210, modul fiscal: POCOK 4 POS, tip hârtie: autocopiativă, destinație: prestări de servicii, alimentație publică, rețea de distribuție și service: 2 agenți economici de distribuție și 2 agenți economici de service.

★

★ ★

NOTĂ:

Rețeaua de distribuție și service inclusă în avizele privind distribuirea și utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale poate fi modificată prin acreditarea, respectiv retragerea acreditării unor agenți economici.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”